

О. П. Корусь

По Ліна

ПО Ліна (справжнє — Горенштейн Поліна Михайлівна; 18(30). 01. 1899, м. Катеринослав, нині Дніпро — 26. 11. 1948, Москва) — скульпторка, балерина. 4-а премія Республіканської виставки «За Батьківщину» (1942, Уфа, РФ). Членкиня Професійної спілки працівників мистецтв (1920), Спілки художників СРСР (1939, Московське відділення). Навчалася в Катеринославському хореографічному училищі; водночас відвідувала рисувальну студію Ф. Шредера (1913—16); згодом у Харкові — у школі балерини [Н. Дудинської-Тальйорі](#) та в студії скульпторки [Л. Блох](#) (1916—18). Закінчила хореографічну школу К. Воронкова в Катеринославі (1918). Від 1919 виступала в театрах Києва та Харкова під псевдонімом Ліна По, робила постановки танцю в Маріуполі (нині Донецька обл.). 1920—24 навчалася у Москві у Вищих хореографічних майстернях і одночасно півроку — на скульптурному відділенні Вищих художньо-технічних майстерень. Сценічне життя завершила після захворювання на енцефаліт (1934—36), в результаті якого втратила зір і була частково паралізована. 1936 почала працювати як скульпторка. Під час 2-ї світової війни виконувала скульптуру в евакуації в Уфі, зокрема на замовлення Комітету у справах мистецтв для виставки, присвяченій війні. Після 1944 жила в Москві. 1971 Центральне правління Всеросійського товариства сліпих ухвалило рішення організувати при Будинку культури товариства постійну виставку скульптури П. (експозицію відкрито 1973). Авторка малої пластики з пластиліну та глини на хореографічні теми, портретів, тематичних скульптурних композицій, що потім для музейних зібрань відливали в гіпсі й бронзі, відтворювали в інших матеріалах. Малу пластику за її моделями виготовляли в майоліці на базі Інституту художньої промисловості при Академії архітектури УРСР в Києві («Голова дитини», «Гопак»,

«Танок»), масово тиражували в фарфорі («Танок») в артлі «Керамік» (м. Полонне Хмельницької обл.). Особливою артистичністю й професійною майстерністю вирізняються скульптури П. на тему хореографії («Стрибок», «Танок з покривалом», «Негритянський танок», «Балерина. Пірует»; усі — 1940-і рр.), в яких вдало вирішено суто скульптурні завдання сміливого композиційного розподілу мас у просторі з опорою на одну точку, що відповідає суті балетного танцю. Учасниця мистецьких виставок від 1937, міжнародних — від 1948 (Париж). Персональні — у Москві (1946—47). Деякі твори зберігаються в Національному музеї «Київська картинна галерея», Хмельницькому краєзнавчому музеї.

Фотоілюстрації

Основні твори

портрети — «Дівчина в хустинці (Груня)» (1940), «А. Чехов» (1945), «Автопортрет», «Н. Паганіні» (обидва — 1940-і рр.); скульптури — «Магінор», «Гадібе (Голова башкирської дівчини)» (обидві — 1941—44), «Народні месники», «Повернене дитинство» (обидві — 1942), «Жінка з биркою» (1944), «Пісня радості» (1945), композиція «Танці народів СРСР» (1947), «Осиротіла», «У фашистській неволі», «Гнів народу» (усі — 1940-і рр.); мала пластика — «Дівчинка з голубами» (1945), «Танок» («Український танець»), «Танцювальна сюїта» (обидві — 1940-і рр.).

Рекомендована література

1. Кустов Г. М. Лина По. Жизнь и творчество слепого скульптора. Москва, 1978;
2. Корусь О. П., Козак М. І. Фарфорові заводи А. С. Бахмутського та А.-Л. Я. Брички, Полонський завод художньої кераміки, ХІХ—ХХІ століття. К., 2023.

Бібліографічний опис:

По Ліна / О. П. Корусь// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-882138>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).